

לחם שפני לים לזהירו בזהר הרקיע

ספר
רחל
מבכה
על בניה

לקוט נפלא מספר הזהר הקדוש
מענין רחל אמנו

כה אמר ה' קול ברמה נשמע נהי בבי תמורדים רחל מבכה על בניה
מואנה להנחם על בניה כי איננו: כה אמר ה' מנעי קולך מבכי ועיניך
מודמעה כי יש שכר לפעלתך נאם ה' ושבנו מארץ אויב: ויש תקנה
לאחריתך נאם ה' ושבנו בנים לגבולם: (ירמיה פרק לא, פסוקים יד-טו-טז)

שנת ת'שמע ש'ועת ע'ניים תש"ע לפ"ק
יוצא לאור לרגל יומא דהילולא רבה של רחל אמנו
י"א חשוון ש"ע"ת הגאולה לפ"ק - עיה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מופעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
ב"ק מורן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בכ"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

* * *

לקבלת הספרים בחינם:

להתקשר להרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784

ספר

"רחל מבכה על בניה"

ליקוט מספר הזוהר הקדוש

תקוני הזוהר

א.

תקוני זוהר דף כא ע"א - תקונא שתיתאה

ועוד קן צפור לעילא, איהו פרסיא, וקן דילה לתתא
מטטרו"ן, ועליה אתמר (במדבר יד יח) ונקה לא ונקה,
דתמן קן, ואיהו קנא ונוקם, בזמנא דלא אשפחת קינא
לשרייא, בדרה, דא דאתמר בה (יהושע ה ד) מתו
במדבר בדרה בצאתם ממצרים.

ועוד בדרה, דא קבורת רחל, דאיהי
בפרשת אורחין, ועלה אתמר (ירמיהו ט א)
מי יתנני במדבר מלון ארחים, ואינון תרין
משיחין, דמתמן קא עברין כד אתאן
למפרק לישראל.

תקוני זוהר דף מח ע"ב

ב.

וּלְבַתֵּר דְּנָטִיל נּוֹקְמָא מְנַיְיחָ, יְתַמְלָא רַחֲמִין עַל
 יִשְׂרָאֵל, וְקָדָם דִּיהָ נָטִיל נּוֹקְמָא מְעַמְלֵק, לָא יְתִיב
 בְּכַרְסֵיאָ, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא דְּנָטִיל נּוֹקְמָא מְבַנֵּי עֶשׂו, יִיתִי
 לְפִיִּסָּא לְאַיְלָתָא, וְאַיְהִי גַעֲיָא וּבּוֹכָה, הֲדָא הוּא
 דְּכַתִּיב (יִרְמִיָּה לֹא יָד) רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, עַד דְּאוּמֵי
 לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעְבְּרָא לֹון מְעַלְמָא, וְיִקְטוּל
 בְּהוּן, עַד דִּיצַטְבַּע יָמָא מִן דְּמָהוּן, וְיִקְטוּל בְּהוּן עַד
 דִּיתְפָּרְנִסוּן מְנַהוּן חִיוּוֹן בְּרָא תְּרֵי עֶשְׂרֵי שָׁנִין, וְעוֹפִין
 דְּשִׁמְיָא שְׁבַע שָׁנִין.

* זוהר חדש *

ג.

זוהר חדש פרשת אחרי

בְּדֶרֶךְ: דָּא קְבוּרַת רַחֵל, דְּאִיהִי קָיִמָא
 בְּפִרְשַׁת דְּרָכִים, וַיִּבְשֹׁר לָהּ וַיִּנְחֶם לָהּ וְלֹא
 צָבִיאַת לְקַבְּלָא תַנְחוּמִין, הֲדָא הוּא דְכֹתִיב,
 (יִרְמִיָּה לֹא) מֵאֲנָה לְהַנְחֶם עַל בְּנֵיהּ. וּבִשְׁבִיל
 דְּאֲזִלוּ עִמּוּ בְּקָרִי, גָּלָה לְהוֹן, וּשְׂכִינְתָא גָּלְתָה עִמְהוֹן.

זוהר חדש מדוש רות

ד.

רַבִּי בּוֹן, כָּל יוֹמוֹי הָוָה בְּקַסְרִין, יוֹמָא חַד חָמָא
 עָמָא דְסָרְחִי, דִּהּוּ מִסְכְּנֵי אֲזִלוּ, וְלֹא מִשְׁגִּיחִין עֲלֵיהּוּ.
 אֲמַר, וּדְאִי דִינָא אֲתַחֲזִי חָכָא, קָם וְאֲזִיל לֵיהּ.

יוֹמָא חַד חָלִישׁ דַּעֲתִיהּ, פָּגַע בְּכַפֵּר סִיכְנִין בְּרַמּוֹן,
 וְאֲדַמּוּךְ. שָׁמַע חַד קָלָא, לְחַד תַּנָּא דְלַעֲי

בְּרַנָּא דְאֹרִייתָא דְאָמַר, (דברים כב) פִּי יִקְרָא קוֹן
 צְפוּר לְפָנֶיךָ וכו'. קוֹן, זֶה תְּשׁוּבָה. בְּדֶרֶךְ, זֶה
 רַחֵל. שְׁנֵאמַר, (משלי ד) וְאַרְחַ צִדִּיקִים
 כְּאוֹר נִגְהַ הוֹלֵךְ וְאוֹר עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם.
 וצִדִּיקִים, תְּרִין בְּנִין, יוֹסֵף וּבְנֵימִין. וְהִיא נִקְרְאת
 לְבָנָה, הוֹלֶכֶת כָּל הַלַּיְלָה, וּמֵאִיר
 לָהֶם, עַד נֶכּוֹן הַיּוֹם, שֶׁהוּא יַעֲקֹב.

.... קָם ר' בּוֹן עַל רַגְלוֹהִי, וְחָדִי, וְאָמַר,
 בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְשָׁמְעָנָא לְהֵאֵי קָלָא,
 וְאַלְמִילָא לָא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֱלָא לְמִשְׁמַע
 דָּא, דִּיִּי.

זוהר חדש מדרש הנעלם איכה

ה.

איכה, רַבִּי פְּנַחַס פָּתַח, (ירמיה לא) קוֹל בְּרָמָה
 נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים וְגו'. בְּשַׁעֲתָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי
 מִקְדָּשָׁא, וְאַתּוּקְד. אַתָּא קָלָא וְאַיְתַּעַר עַל קַבְרֵי אַבְהוֹן

קדמאי, ואמר, אבהן קדמאי, אתון דמיכין בשינתא,
 ולא ידעיתון צערא דעלמא, בניכון דגדלתון בצערא,
 ואעילתון בהימנותא סגי דקודשא בריך הוא, הא
 מיתו, והא אתקטלו, והא אזלו בגלותא בין שנאיהון,
 ידיהון מהדקן לאחורא, מייתין בכפנא, בתיהון אתוקד.
 אן רחמין דילכון, אן מהימנותא דילכון, קומו איתערו
 לגבייהו.

מיה אתערו אבהן ואמהן, ואזלו לגבי משה, אמרו
 ליה, משה רעיא מהימנא, אן אינון בנין, אן שבקת
 לון. מיד איתער משה, ואזל עמהון לגבי יהושע. אמר
 ליה, בני אבהן אליו, בני ישראל, דפקדני קודשא
 בריך הוא עליהון, ושבקית לון בינך, אן אינון.

אתיב יהושע ואמר, רבינו משה, בארעא קדישא
 שבקית לון, ופליגית לון ארעא על פום עדבא, כמה
 דפקדתני, וכלהו שבקית גבר על אחסנתיה ועל
 עדביה.

ומיה אזלו כולהו לארעא קדישא, ואשכחו לה
 דאתחרבא, דלא אשתמע בה קלא. עאלו גבי מקדשא,
 וחמו דאתוקד. עבדו ביה הספידא, עד דאשתמע קל
 מרירו דבכיה לרום שמיא, וכל מלאכי עילאי בכו
 עמהון לעילא.

אִיתֶּעַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַתָּא לְגַבִּיהוֹן, וְאַשְׁכַּח
 לֹון מְמֹרִין בְּקַל בְּכִיָּה, גו עֲפָרָא דְמִקְדָּשָׁא. אָמַר לֹון,
 רְחִימִין דְנַפְשָׁאִי, מָה אַתּוֹן הֲכָא, (יִרְמִיָּה יֵא) מָה לִּידִידִי
 בְּבֵיתִי.

קָם אֲבֵרְהֵם סָבָא בְּקֹדְמִיתָא, אָמַר קַמִּיָּה מָאֲרִי
 דְעֻלְמָא, אַתְּ יִדְעַתְּ דְאַזְלִית קַמְךָ בְּאוֹרַח קְשׁוּט. עֶשֶׂר
 זְמַנִּין נָסִית לִי, וְקִיִּימִית בְּכָלָא. בְּנֵי אֵן אֵינוֹן, לָא
 שְׁמַעְנָא קַל מְלִיְהוֹן בְּאַרְעָא דְאוּמִית לִי, לְקִיִּימָא לְהוֹן
 בְּה.

אָמַר לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִי אֲבֵרְהֵם רְחִימָא
 דְנַפְשָׁאִי, (שֵׁם) וּבִשְׂר קֹדֶשׁ יַעֲבֵרוּ מְעַלְיָךְ. בְּטִילוּ
 מִיַּנְיָהוּ בְּרִית קְדִישָׁא, וּפְלָחוּ עֲבוּדָה זָרָה, וְעַל דָּא
 אִיתְּקַפַּת רוּגְזָאִי בְּהוֹן, וּבְגִינְךָ אוּרִיךָ לֹון כְּמָה זְמַנִּין,
 וְלָא תְבוּ קֹדְמִי.

כִּיּוֹן דְשְׁמַע אֲבֵרְהֵם כְּךָ אָמַר יְמַחוּ עַל קְדוּשַׁת שְׁמְךָ
 כָּל אֵינוֹן חוּבִיְהוֹן בִּינֵי עַמְמִיָּא, עַד דִּיהָא רַעְוָא דִּילְךָ
 לְאַתְבָּא לֹון לְגַבְךָ. וְכֹן פְּלָהוּ כְּגוּוֹנָא דָא, וְאַזְלוּ לְהוּ.

אֲשַׁתְּאַרְת תַּמָּן רַחֵל, וְאַרִימַת קַל בְּכִיָּה
 בְּמִרְרוּ דְתַמְרוּרִים, אָמַר לָה קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, רַחֵל, מָה אַתְּ מְבַכָּה. אָמְרָה

קָמִיָה, וְלֹא אָבֶכֶה, בְּנֵי אֵן אֵינוֹן, וּמָה
 חָטְאֵן לְגַבְךָ. אֲמַר לָהּ עָאֵלוּ צָרְתִי לְקָמִי,
 וְאָעִילוּ לָהּ בְּבֵיתִי. מִיַּד אָמְרָה, וְכִי לֹא
 עֲבָדִית אֲנִי יְתִיר, דְּאָעִילְנָא צָרְתִי
 בְּבֵיתִי.

דְּתַנּוֹן, בְּשַׁעֲתָא דְכְּתִיב, (בראשית כט) וַיִּגֵּד
 יַעֲקֹב לְרַחֵל כִּי אָחִי אָבִיָה הוּא, אֲמַר
 הַזְּדִיוּגִי לְגַבְאִי, אָמְרָה לֵיהּ אֵין, אַבְל
 אַחְתָּא אֵית לִי קְשִׁישָׁא מִינָאִי, וּמִסְתְּפִינָא
 מֵאָבָא, דְּרַמָּאָה אֵיהּ. מִיַּד וַיִּגֵּד יַעֲקֹב
 לְרַחֵל, כִּי אָחִי אָבִיָה הוּא בְּרַמָּאוּתָא.

מָיָה יְהַב לָהּ סִמְנִין. פִּיּוֹן דְּעָאֵלֶת לָאָה
 בְּהַתּוּא לֵילִיָא, אָמְרָה רַחֵל, הַשְׁתָּא
 מִתְּכִסְפָּא אַחְתִּי, אֲזֵלֶת וּמִסְרָה לָהּ סִמְנִין.

וְעַל דָּא אָמְרָה לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְאֲנִי לֹא עֲבָדִית יְתִיר, דְּאָעִילְנָא
 צָרְתִי בְּבֵיתִי. וְאֵת דְּכְּתִיב בְּךָ, רַחוּם וְחַנּוּן

אָרְךָ אַפִּים, הִוָּה לָךְ לְאַעְבְּרָא עַל
חֻבִּיהוּן.

וּבְכָל מַה דְּאָמַר לָהּ, לָא קַבִּילַת
תַּנְחוּמִין. הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (ירמיה לא) קוֹל
בְּרָמָה נִשְׁמַע וְגו' כִּי אֵינְנוּ. לָא בַעֲתַת
לְקַבְּלָא תַנְחוּמִין. מַאי טַעְמָא. בְּגִין כִּי
אֵינְנוּ, כְּיוּמִין קַדְמָאִין לְאַשְׂרָאָה בִּינַיְיהוּ,
וְהָא אֶסְתַּלַּק לְעִילָא.

וּבְגִין דְּכִי אֵינְנוּ בְּגוּ בְּנֵהָא, לָא קַבִּילַת
תַּנְחוּמִין, עַד דְּאוּמֵי לָהּ. דְכְתִיב, (ירמיה
לא) כֹּה אָמַר ה' מִנְעֵי קוֹלְךָ מִכִּי וְעֵינַיִךָ
מִדְּמָעָה.

כְּמַה דְּעַבְדַת רַחֵל, אוּף הָכִי שְׂכִינְתָא
לְעִילָא. כְּדַמְתַּרְגָּם קָל בְּרוּם שְׂמִיָּיא
אַשְׁתַּמַּע, שְׂכִינְתָא מְבַכָּה עַל בְּנֵהָא.
בְּהֵיא שְׁעַתָּא דְּאִיהִי הוּת מְבַכָּה, אֶתְעָרוּ

לַגִּבָּה שְׁתִּין רְבוּא מִשְׁרִיין עֵילָאִין, וְכִלְהוּ
 אִיתְעָרוּ בְכִיה לַגִּבָּה.

בַּהֲהוּא שַׁעְתָּא, אֲשַׁתְּמַע קָלָא לְרַקִּיעַ
 עֲרְבוּת, וְאֲזִדְעִזְעוּ מֵאֲתָן אֶלְף עֲלָמִין,
 דִּהוּ גְנִיזִי מִן יוֹמָא דְאֲתַבְרִי עֲלֵמָא, עַד
 דְּאֲשַׁתְּמַע הֵהוּא קָלָא לְרוּם שְׁמַיָּא. וּמֵאֵן
 אִיהוּ, דָּא רַקִּיעַ פְּעִין הַקְּרַח הַנּוֹרָא,
 דְּאִיהוּ עַל גְּבֵי הַחִיּוֹת.

עַה דְּאֲתַגְלִית אִימָא לְבַרְתָּא, וְאֲמַרְהָ
 לָהּ, מְנַעִי קוּלְךָ. כְּדִין אֲתַפְרֶשֶׁת מִתְּמִן,
 וְאֲזִלַּת הִיא וְכֹל אוֹכְלוֹסְהָא בְּגִלוּתָא.
 וְאַצְטְרִיכוּ לְאֲתַבְדָּרָא לְכַמָּה סְטְרִין,
 לְמַהוּי גִלוּתָא לְכוּלָּא, וְהִיא יִשְׁבֵּה בְּדָד.

ספר הזוהר בראשית

זוהר חיי שרה דף קלד ע"א

1.

אלא בשעתא דאתחרב מקדשא ואתוקד היכלא
 ועמא אתגלי, בעיא שכינתא לאתעקרא מדוכתה
 ולמיהך עמהון בגלותא, אמרה איהך בקדמיתא למחמי
 ביתאי והיכלאי ואפקוד על דוכתי דכהני וליואי דהוו
 פלחין בביתאי.

אמר רבי אלעזר בההיא שעתא אסתפלת כנסת
 ישראל לעילא וחמאת דבעלה אסתלק מנה לעילא
 לעילא, נחתת לתתא עאלת בביתא ואסתפלת בכל
 אינון דוכתי, ואשתמע קלא לעילא לעילא ואשתמע
 קלא לתתא. הדא הוא דכתיב (ירמיה לא) קול ברמה
 נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה וגו'
 ואוקמוה.

כיון דעאלת בגלותא אסתפלת בעמא וחמאת דדחקי
 לון ורמסי לון בגלותא בין רגלייהו דשאר עמין, כדין
 אמרת (ישעיה מב) מי נתן למשיסה יעקב וגו'. ואינון
 אמרין הלא יי זו חטאנו לו. והיא אמרת ולא אבו
 בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו.

וּבִשְׁעָתָא דְזַמִּין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַפְקֵד עַל עַמִּיהָ,
 כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל תִּיתּוּב מִן גְּלוּתָא בְּקִדְמִיתָא (אמר ליה
 קודשא בריך הוא) תִּיהֵךְ לְבֵיתָא, בְּגִין דְּבֵית הַמְּקֻדָּשׁ
 יִתְבְּנֵי בְּקִדְמִיתָא, וְיִימָא לָהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קוּמֵי
 מַעְפָּרָא. הִיא תַּבַּת וְאִמְרָה לְאֵן אֶתֶר אֵיהֵךְ, בֵּיתָאֵי חָרַב
 הִיכְלֵי אֶתּוּקֵד בְּנוּרָא.

עַד דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִבְנֵי בֵּי מְקֻדְשָׁא בְּקִדְמִיתָא
 וְיִתְקִין הִיכְלָא וְיִבְנֵי קֶרְתָּא דִּירוּשָׁלַם, וּלְבַתֵּר יוֹקִים לָהּ
 מַעְפָּרָא. הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קמו) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי
 וְגו'. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם בְּקִדְמִיתָא וּלְבַתֵּר גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל
 יִכְנָס, וְיִימָא לָהּ (ישעיה נב) הַתְּנַעֲרֵי מַעְפָּר קוּמֵי שְׁבִי
 יְרוּשָׁלַיִם וְגו'. וְיִתְכַנְּשׁ גְּלוּתֵהוֹן דִּישְׂרָאֵל. הֲדָא הוּא
 דְכָתִיב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יי, בְּקִדְמִיתָא, וּלְבַתֵּר גְּדַחֵי
 יִשְׂרָאֵל יִכְנָס. וּכְדִין הָרוּפָא לְשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבְּשׁ
 לְעַצְבוֹתֵם דָּא תַּחֲיִית הַמְּתִים. וּכְתִיב, (יחזקאל לו) וְאֵת
 רוּחֵי אֶתָּן בְּקַרְבְּכֶם וְעִשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר בַּחֲקֵי תִלְכוּ וְגו'.
 בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: (ע"כ פרשת חיי שרה)

זוהר פרשת ויצא דף קנח ע"א

ז.

וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, פְּתִיב, (בראשית ל) וַיְהִי כִּפְאֲשֶׁר
 יָלְדָה רָחֵל אֶת יוֹסֵף וְגו', מֵה חָמָא יַעֲקֹב לְמִיתָהּ
 לְאוֹרְחִיהָ, כִּד אֲתִילִיד יוֹסֵף, וְעַד לָא אֲתִילִיד יוֹסֵף לָא
 בְּעָא לְמִיתָהּ לְאוֹרְחִיהָ. אֲלָא הָא אוֹקְמוּהָ, דְחָמָא
 דְּאֲתִילִיד שְׂטָנָא דְעָשׂוּ.

וְתָא חֲזִי, יוֹסֵף אֲשֶׁלִּים דּוֹכְתִּיה בְּתַרִּיה וְיוֹסֵף זָכִי
 לִיה, דְּאֶקְרִי צְדִיק, וְהִכָּא סִיּוּמָא דְגּוּפָא. כִּיּוֹן דְּחָמָא
 יַעֲקֹב, דְּאֲשֶׁתִּלִּים גּוּפָא, בְּעָא גּוּפָא לְמַתָּהּ לְאוֹרְחִיהָ,
 וְסִיּוּמָא דְגּוּפָא הוּא בְּרִית. וְעַם כָּל דָּא בְּנִימִן אֲשֶׁלִּים
 חוֹשְׁבְנָא, דְּבִיה אֲשֶׁתִּלִּימו תְּרִיסַר.

וְאִי תִימָא, וְכִי לָא הוּה יָדַע יַעֲקֹב, דְּעַד כְּעַן לָא
 אֲשֶׁתִּלִּימו שְׁבֻטִין, אִף עַל גַּב דְּאֲתִילִיד יוֹסֵף, מֵאִי
 טַעְמָא לָא אוֹרִיךְ עַד דִּיתִילִיד בְּנִימִין וְיִשְׁתִּלִּימו שְׁבֻטִין.
 אֲלָא, יַעֲקֹב בְּחֻכְמָתָא עֲבַד, וּמְלָה יָדַע. אָמַר, וְדָאִי אִי
 אֲשֶׁתִּלִּימו הִכָּא כְּלָהוּ שְׁבֻטִין, הָא יָדַעְנָא דְתִקּוּנָא
 דְלַעִילָא שְׂרִיא עֲלֵיהוּ כְּדָקָא יָאוּת. וּבְאַרְעָא דָּא, לָא
 לִיבְעִי דִישְׁתִּלִּימו, אֲלָא בְאַרְעָא קְדִישָׁא.

תָּא חֲזִי דְהִכִּי הוּא, דְכְּלָהוּ תְּרִיסַר שְׁבֻטִין, תִּקּוּנָא
 דְעֵלְמָא תַתָּאָה נִיבְהוּ, וְכִיּוֹן דְּאֲתִילִיד בְּנִימִין, מִיתָת

רַחַל, וְנָטְלָא דּוּכְתָא הָאֵי עֲלָמָא תַתָּאָה, לְאַתְתַּקְנָא
 בָּהּ. וְעַל דָּא לָא אַתְיְלִיד בְּנִימִין, אֱלָא בְּאַרְעָא
 קַדִּישָׁא, הִדָּא הוּא דְכְתִיב, (בראשית מח) וְאֲנִי בְּבוֹאֵי
 מִפְּדֵן מִתָּה עָלַי רַחַל בְּאַרְץ פְּנֵעַן בְּדֶרֶךְ, וְתִמְן מִיתַת
 רַחַל וְנָטְלָא דּוּכְתָא, הָאֵי עֲלָמָא תַתָּאָה, לְאַתְיְשְׁבָא
 בְּבֵיתָא שְׁלִימָתָא, וְכֹל זְמַנָּא דְרַחַל קְיִימָא, עֲלָמָא
 תַתָּאָה לָא אַתְתַּקְנָא בָּהּ, מִיתַת רַחַל, נָטְלָא (ד"א ל"ג
 לעילא) בֵּיתָא בְּשְׁלִימוֹ.

וְאֵי תִימָא, יְלָאָה אֲמַאי לָא מִיתַת בְּהֵוָא זְמַנָּא. אֱלָא
 בְּגִין דְּבֵיתָא בְּעֲלָמָא תַתָּאָה (נ"א עלאה) אִיהוּ, וְכֹלָא
 מְנִיָּה הוּוּ לְאַתְתַּקְנָא, וְלָאוּ מְעֲלָמָא עֲלָאָה (נ"א תתאה),
 וּבְגִין כֹּךְ לָא מִיתַת בְּהֵיָא שְׁעָתָא. וְכֹל עוֹבְדוּי דְּלָאָה
 בְּאַתְכַּסְיָא אִינוּן, בְּגִין דְּעֲלָמָא עֲלָאָה אִיהוּ בְּאַתְכַּסְיָא

זוהר ויצא דף קס ע"ב

ח.

תָּא חֲזִי, (בראשית ל) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחַל וַיִּשְׁמַע
 אֲלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ. תְּרִי זְמַנִּין, אֱלֹהִים
 אֲלֵהֶם, אֲמַאי. אֱלָא, חַד מְעֲלָמָא דְדַכּוּרָא, וְחַד
 מְעֲלָמָא דְנוֹקְבָא, בְּגִין דְּבְמִזְלָא תְלִיָּא מְלֵתָא.

ועל דא פיון דחמא דמטא שעתא דבנימן, ברח. כמה דאת אמר, (בראשית לא) ויברה הוא וכל אשר לו. דכיון דאתיליד בנימן, אתקשר שכנתא בכלהו שבטין, ונטל ביתא בהו. ויעקב הוה ידע ברוחא דחכמתא, דכד ישתלימו תריסר שבטין, דשכינתא תתקשר בהו, ורחל תמות, ואיהי נטלא ביתא.

ותא חזי, הכי אוליפנא, עלמא תתאה, אתחזי ליה ליעקב, כמה דאתחזי ליה למשה, אלא דלא יכילת, עד דהו י"ב שבטין בביתא, לאתקשרא בהו. וכדין, אתדחית רחל, ונטלת איהי ביתא בכלהו שבטין, והות עקרא דביתא. וכדין (תהלים קיג) מושיבי עקרת הבית. אמר יעקב, הא מטא זמנא דישתלימו י"ב שבטין, וודאי עלמא דלעילא ייחות ליה לביתא, ואתקשרא (נ"א עלמא דלעילא ייחות ליה בביתה, ואתקשרא) בהו, ומסכנתא דא אתדחייא קמיה. אי תימות הכא, לא אפוק מכאן לעלמין. ולא עוד, אלא בארעא דא, לא אתחזי לאשלמא ביתא. בגין כה, (בראשית ל) ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף, עד לא ישתלימו שבטין.

שמע רבי שמעון, אמר, ודאי כל מלוי דרבי יהודה שפיר, ודא סליק על כלא. ואי תימא, אמאי לא אזל

ליה לארְחיה מִיד. אָלֵא, כָּל זְמַנָּא דְרַחֵל לָא מִתְעַבְרָא
 מִבְּנִימָן, אֲתַעֲכַב תַּמּוֹן. פִּיּוֹן דְּמִטָּא זְמַנָּא דְּבְנִימָן, עֶרְק,
 וְלֵא בְּעָא רְשׁוּתָא. בְּגִין דְּלֵא יִתְעַכַּב תַּמּוֹן, וְאֲתַחֲבַר
 יַעֲקֹב בְּכֻלְהוּ שְׁבִטִין, בְּאַתֵּר דְּאַצְטְרִיךְ.

זוהר וישלח דף קעד ע"א

י.

אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶלְעָזָר, הָא אֲתַמַּר דְּכַד
 מִיתַת רַחֵל נְטָלָא בֵּיתָא מֵאֵן דְּאַצְטְרִיךְ לְאַתְתַּקְנָא
 בְּתַרִּיסַר שְׁבִטִין כְּדָקָא יָאוּת. אֲמַאי מִיתַת רַחֵל מִיד,
 אָמַר לִיה, הָא לְמַהוּי שְׁכִינְתָא מִתְעַטְרָא כְּדָקָא יָאוּת
 וְלְמַהוּי אִם הַבְּנִים שְׁמַחָה וּבִיה שְׂרִיא (לעילא) לְנְטָלָא
 בֵּיתָא וְלְאַתְתַּקְנָא. וְעַל דָּא בְּנִימָן הוּא תְּדִיר בְּמַעֲרַב
 וְלֵא בַּסְטְרָא אַחֲרָא.

וּבִיה שְׂרִיא לְאַתְתַּקְנָא בְּתַרִּיסַר שְׁבִטִין, וּבִיה שְׂרִיא
 מְלָכוּתָא דְּרַקִּיעָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּאַרְעָא. וְרוּז דָּא, בְּכָל
 שִׁירוּתָא דְּאַתִּיא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּקִשְׁוֵי אִיהוּ, וְעַל דָּא
 אֵית בֵּה דִּינָא דְּמוּתָא וּמִתַּמָּן אֲתִישְׁבַת.

הָכָא כַּד בְּעָא לְאַתְתַּקְנָא וְלְנְטָלָא בֵּיתָא אֲתַעֲבִיד
 דִּינָא בְּרַחֵל וּבְתַר כֵּן אֲתַתְּקַנַת לְאַתִּישְׁבַא. כַּד בְּעָא

לְאַשְׁתִּמוּדֵעָ מַלְכוּתָא בְּאַרְעָא שְׂרִיָּא בְּדִינָא. וְלֹא
 אֶתִּישִׁבֵת מַלְכוּתָא בְּדוּכְתָא כְּדָקָא יָאוּת עַד דְּאֶתְעַר
 דִּינָא בְּשָׂאוּל לְפּוּם עוּבְדוּי, וְלִבְתַּר אֶתִּישִׁבֵת מַלְכוּתָא
 וְאֶתְתְּקַנַּת.

זוהר וישלח דף קעד ע"א

יא.

וַיְהִי (קנהב) בְּצֵאת נַפְשָׁה כִּי מֵתָה. אָמַר רַבִּי אַבָּא וְכִי
 כִּיּוֹן דְּאָמַר וַיְהִי בְּצֵאת נַפְשָׁה לֹא יִדְעָנָא כִּי מֵתָה. אֵלָא
 אַצְטְרִיךְ בְּגִין דְּלֹא אֶהְדְּרַת לְגוּפָא יִתִּיר, וּמִיתַת רְחֵל
 מִיתַת גּוּפָא, בְּגִין דְּאִית בְּנֵי נִשָּׂא דְנַפְקֵי נִשְׁמַתֵּיהוּ
 וְאֶהְדְּרִין לְאַתְרֵיהוּ וּכְמָה דְּאֵת אָמַר, (שמואל א ל) וְתִשָּׁב
 נַפְשׁוֹ (לפנינו בקרא רוחו. ובדפוס ירושלים איתא גם
 בזוה"ק ותשב רוחו אליו) אֵלִיו, (בראשית מב) וַיֵּצֵא
 לִבָּם, (שיר השירים ה) נַפְשִׁי יֵצֵאָה בְּדַבְּרוֹ. (מלכים א יז)
 לֹא נוֹתְרָה בּוֹ נִשְׁמָה. אֲבָל הָאִי נַפְקַת נִשְׁמַתָּה וְלֹא
 אֶתְהַדְּרַת לְאַתְרָהּ וּמִיתַת רְחֵל.

וְתִקְרָא שְׁמוֹ בֶּן אוֹנִי. דְּקָשְׁיוּ דְּדִינָא דְּאֶתְגַּזֵּר עֲלָהּ.
 וַיַּעֲקֹב אֶהְדֵּר לִיהּ וְקָשִׁיר לִיהּ לִימִינָא, בְּגִין דְּמַעְרַב
 אַצְטְרִיךְ לְקִשְׂרָא לִיהּ לִימִינָא, וְאִף עַל גַּב דְּאִיהּ בֶּן
 אוֹנִי סְטְרָא דְּדִינָא קָשְׁיָא, בֶּן יְמִין אִיהּ, דְּהָא בִּימִינָא

אֶתְקַשְׁרֶת. וְאֶתְקַבְּרַת בְּאַרְחָא כְּמָה דְאַתְמַר. הָאִי
 אֶתְגַּלְיָא מִיִּתְתָּה וְקַבּוּרְתָּה, אֲבַל לָאָה לָּא אֶתְגַּלְיָא
 מִיִּתְתָּה וְקַבּוּרְתָּה. וְאַף עַל גַּב דְּהַנִּי אַרְבַּע אַמְתָּן רַזָּא
 אֵית לֹון וְהָא אִיקְמוּהָ:

וַיֵּצֵב יַעֲקֹב מִצְבָּה עַל קַבּוּרְתָּהּ, אָמַר רַבִּי
 יוֹסִי, מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּלֹא אֶתְכַסִּיא
 אֶתְרָהּ עַד יוֹמָא דְזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאַחֵיָא מִתֵּיָא. כְּמָה דְאַתְמַר עַד הַיּוֹם, עַד
 הַהוּא יוֹמָא מִמָּשׁ.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, עַד יוֹמָא דִּתְהַדְר
 שְׁכִינְתָּא בְּגְלוּתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל בְּהַהוּא אֶתְרָהּ,
 כְּמָה דְאַתְ אָמַר, (יִרְמִיָּה לֵא) וַיֵּשׁ תְּקוּהָ
 לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאֻם יי וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם. וְדָא
 אוּמָאָה דְאוּמֵי לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 וְזַמִּינִין יִשְׂרָאֵל כַּד יִתּוּבוּן מִן גְּלוּתָא,
 לְקִיָּמָא עַל תְּהֵיא קַבּוּרָה דְרַחֵל וְלְמַבְכֵי
 תַּמָּן. כְּמָה דְאַיְהִי בְּכַאת עַל גְּלוּתְהוֹן
 דְּיִשְׂרָאֵל. וְעַל דָּא פְתִיב, (יִרְמִיָּה לֵא) בְּבִכֵי

יבאו וּבַת־חַנוּנִים אוֹבִילִם וגו'. וּכְתִיב, (ירמיה
לא) כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעוּלְתָּךְ. וּבַהֲהִיא (דף קעה
ע"ב) שִׁעְתָּא זְמִינַת רַחֵל דְּאִיהִי בְּאַרְחָא
לְמַחְדֵי בְּהוּ בִישְׂרָאֵל וְעַם שְׂכִינְתָא וְאוּקְמוּהָ
חֲבַרְיָא:

זוהר בראשית השמטות דף קפ ע"ב

יב.

וַיִּקֶם וַיֵּלֶךְ אֶל אֲרַם נְהָרִים, דָּא אַתְר דְּאַרְעָא
קַדִּישָׁא דְבִכַת תַּמָּן רַחֵל כַּד חָרִיב בֵּי
מִקְדֵּשָׁא. וַיִּבְרַךְ הַגְּמָלִים מִחוּץ לְעִיר אֶל בְּאֵר הַמַּיִם,
לְאַתְתַּקְפָּא חִילָהָא בְּתוּקְפָהָא כְּדָקָא יְאוּת עַד לָא תִיעוּל
לְאַקְמָא לֹון לְאַיְנוֹן גּוֹפִין.

לְעַת עָרְב, מַאי לְעַת עָרְב. דָּא עָרְב שֶׁבַת (דף קפב
ע"א) דְּאִיהוּ זְמַנָּא דְאַלְף שְׁתִּיתָאָה. לְעַת עָרְב כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר (תהלים קד) וּלְעִבוּדְתוֹ עֲדֵי עָרְב וּכְתִיב, (ירמיה ו)
כִּי יִנְטוּ צְלָלֵי עָרְב.

לְעַת צֵאת הַשּׁוֹאֲבוֹת, דְּהִהוּא זְמַנָּא זְמִינִין לְמִיקָם
וְלֹאֲחִיָּיא בְּקַדְמִיתָא מִכָּל שְׂאָר בְּנֵי עַלְמָא, אֵינּוֹן

דְּשֹׂאֵי מִימּוֹי דְּאוֹרֵייתָא (ושאבין), בְּגִין דְּאַתְעֶסְקוּ
 לְשֹׂאֵבָא מִמִּימֵי דְּאוֹרֵייתָא, וְאַתְתְּקִפוּ בְּאַיְלָנָא דְּחַיִּי,
 וְאַיְנוּן יִפְקוּן בְּקַדְמֵיתָא, דְּאַיְלָנָא דְּחַיִּי גְרָמָא לֹון
 דִּיקוּמוּן בְּקַדְמֵיתָא כְּמָא דְּאַתְמַר.

זוהר פרשת מקץ דף רב ע"ב

יג.

מַה לָּךְ אֵיפֹה כִּי עָלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת, דְּהָא כִּד אַתְחַרְב
 מְקַדְשָׁא, שְׂכִינְתָא אַתָּאת, וְסְלִיקַת בְּכַל אֵינּוּן אַתְרִין,
 דְּהוּהוּ מְדוֹרָה בְּהוּ בְּקַדְמֵיתָא. וְהוּת בְּכַת עַל בֵּית מְדוֹרָה,
 וְעַל יִשְׂרָאֵל דְּאַזְלוּ בְּגְלוּתָא, וְעַל כָּל אֵינּוּן צְדִיקֵי
 וְחֲסִידֵי דְּהוּוּ תַמָּן וְאַתְאַבִּידוּ. וּמְנַלָּן, דְּכַתִּיב, (ירמיה לא)
 כֹּה אָמַר יְיָ קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוֹרִים רַחֵל
 מְבַכָּה עַל בְּנֵיהּ, וְהָא אַתְמַר. וּכְדִין קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
 שְׂאִיל לָהּ לְשְׂכִינְתָּא, וְאַמַר לָהּ. מַה לָּךְ אֵיפֹה כִּי עָלִית
 כְּלָךְ לַגְּגוֹת.

מַהוּ כְּלָךְ, דְּהָא כִּי עָלִית סְגִיא, מַהוּ כְּלָךְ. לְאַכְלָלָא
 בְּהַדָּה כָּל חִילִין וְכָל רְתִיכִין אַחַרְנִין, דְּכֻלְהוּ בְּכוּ עִמָּה
 עַל חַרְבֵּן בֵּי מְקַדְשָׁא.

ובגין כן, מה לך איפה. אמרה קמיה, וכי בני
 בגלותא, ומקדשא אתוקדא, ואנא מה לי הכא. שריאת
 ואמרת, (ישעיה כב) תשואות מלאה עיר הומיה קריה
 עליזה חלליך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה על כן
 אמרתי שעו מני אמרר בפכי וגו'. והא אוקימנא,
 דקודשא בריך הוא אמר לה, (ירמיה לא) כה אמר יי
 מנעי קולך מבכי וגו'.

זוהר פרשת ויגש דף רי ע"א

יד.

והקל נשמע, לעילא לעילא. מאי טעמא. בגין
 דוא"ו אתרחק ואסתלק מניה, וכדין רחל מבכה על
 בניה מאנה להנחם על בניה פי איננו. פי איננו, פי
 אינם מבעי ליה. אלא פי איננו, והא אוקימנא, פי
 איננו, דבעלה לא אשתכח עמה. דאלמלא בעלה
 ישתכח עמה, תתנחם עלייהו. דהא כדין בנהא, לא
 יהון בגלותא. ובגין דאיננו, לאו איהי מתנחמא על
 בנהא, בגין דבנהא אתרחקו מנה, על דאיננו עמה.

זוהר פרשת ויחי דף רטו ע"א

טו.

וַאֲנִי בְּבֹאֵי מִפְּדֹן מֵתָה עָלַי רַחֵל בְּדֶרֶךְ וְגו', רַבִּי אָבָא פָּתַח, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע וְגו', מֶה פְּתִיב בְּתַרְיָה, כֹּה אָמַר ה' מִנְעֵי קוֹלְךָ מִבְּכֵי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעוּלְתֶךָ וְגו' וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם, לֹא אָמַר וַיִּשׁוּבוּ, אֲלֹא וְשָׁבוּ, כָּכָר שָׁבוּ.

תא חזי, אמר רבי אלעזר, בשעתא דיהא דינא על טורא, תתעטר מטרוניתא על טורא, והיא סברת דבניהון אבדין בדינא, ורזא (ישעיה נד) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצהלי וגו'. תנא, סגיין יהון בני פרסייא מן דידה. הודא הוא דכתיב, כי רבים בני שוממה מבני בעולה, תיתוב מטרוניתא לבעלה, (זכריה יד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

מן קדמת דנא, תימא מטרוניתא לקודשא בריך הוא, בנייא דילי אן. יימא לה, בדינא. היא תספר דאבדין בדינא, ובכה על דינא לבניא דידה, כי ארי סגי אית לך למיסב מני בדלהון, דהות עמהון, והא תבו מארעא דשנאה.

וכי לא הוה ידע יוסף דמתה אמייה, תמן הוה עמה
 כד מתה. אלא יאמר ישראל עלאה, כד ניתי
 מפרקניהון דישראל, תתער מטרוניתא, ותתער כנסת
 ישראל, ותגח קרבא עם עממין, וימותון מנהון,
 ויתקרבון בזעיר למיתי ארעא. יימר לה קודשא בריך
 הוא, כד היא בכה. לא תדחלי, אגרא להון בנייא
 דמיתן על שמי, אחרנין הא תבו, אינון יתובון לחיי
 מיתייא.

מתה עלי רחל, מתה על ייחוד שמה
 דקודשא בריך הוא, ועל דא אתמר בעוד
 כברת ארץ לבא, דמיתו על ייחוד שמה
 דקודשא בריך הוא, לבר לארעא,
 בארעא דא, לא ימות חד
 מנהון.

תנא, אמר רבי אבא,
 עתידין ישראל לאגחא קרבא
 בארעא דאפרת, וימותון עמא

סגיא מנהון, ובתר כן לחיי
 מיתיא יקומון. ויתיר שלטנא
 יהא לכון דמיתין בארחא
 הדין, מכל דיהא קדמיהון
 בירושלם.

ולמה אתקרי שמא דאתרא קדישא, (דף
 רטו ע"ב) דאתרא הדין לחם. בדיל דהוא מן
 שמא דקודשא בריך הוא ביה, דימותון
 תמן על שמייה, י"ד, דימותון תמן על
 שמייה י"ה, לחם בגלותא, בדיל דהוא מן
 שמייה דקודשא בריך הוא:

זוהר פרשת ויחי דף רכג ע"א

טז.

ותא חזי, אבהתא זכו לאתקברא תמן, אינון
 וזוגייהו. יעקב (דף רכג ע"א) הוא ולאח, מאי טעמא

רַחַל לָא, וְהָא פְּתִיב, (בראשית כט) וְרַחַל עֲקָרָה, דְּאִיהִי
עֲקָרָא דְּבֵיתָא. אֵלָא, לָאָה זִכְתָּה בֵּיהּ, לְאַפְקָא שִׁית
שְׁבִטִין מִגְזָעָא קִדְיִשָׁא בְּעֵלְמָא יְתִיר. וּבְגִינִי כֶּף,
אֲתִיִּיְהֵבַת עֲמִיה לְזוּוּגָא בְּמַעְרְתָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לָאָה כָּל יוֹמָהָא, הוּת בְּפַרְשֵׁת
אוֹרְחִין קִימָא, וּבְכַת בְּגִינִיה דִּיעֻקְב, כַּד שְׁמַעַת דְּאִיהוּ
צְדִיקָא. וְצִלוּתָא אֲקַדְמַת לִיה. וְהֵינּוּ דְכַתִּיב, (בראשית
כט) וְעֵינֵי לָאָה רַכּוֹת, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, דְּמַקְדַּמַת וַיִּתְּבַת
בְּפַרְשֵׁת אוֹרְחִין לְמִשְׁאֵל.

רַחַל לָא נְפַקַת לְאוֹרְחִין לְעֵלְמָא. בְּגִינִי כֶּף זִכְתָּה
לָאָה לְאַתְקַבְּרָא עֲמִיה. וְרַחַל קִימַת קְבוּרָתָה בְּפַרְשֵׁת
אוֹרְחִין וְאַתְקַבְּרַת תַּמָּן. הֲדָא הוּא דְכַתִּיב, וְאֲנִי בְּבֹאֵי
מִפְּדִן מֵתָה עָלֵי רַחַל. מַהוּ עָלֵי. עָלֵי וְדָאֵי, כְּלוּמַר
בְּגִינִי. בְּאַרְץ כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ, בְּגִינִי מִיַּת בְּדֶרֶךְ, דְּלָא
נְפַקַת בְּגִינִי לְעֵלְמִין כְּאַחַתָּה.

בְּגִין כֶּף, לָאָה דְנִפְקַת וּבְכַת בְּפַרְשֵׁת אוֹרְחִין בְּגִינִיה
דִּיעֻקְב, זִכְתָּה לְאַתְקַבְּרָא עֲמִיה. רַחַל דְּלָא דְלָא בְּעַאֲת
לְמִיפְק וּלְמִשְׁאֵל בְּהַדְיָה, בְּגִין כֶּף קְבוּרָתָה בְּפַרְשֵׁת
אוֹרְחִין. וְרוּזָא דְמִלָּה, הָא אוּקִימָנָא וְאַתְמַר, דָּא
בְּאַתְגְּלִיא, וְדָא בְּאַתְכַּפְּסִיא.

ותא חזי, דתנאיא, דמעין סגיאין שדיאת תהיא צדקת
 לאה, בגין למהוי חולקיה דיעקב, ולא בהווא רשע
 דעשו. והיינו דתנינן, כל בר נש דאושיד דמעין קמיה
 דקודשא בריך הוא, אף על גב דאתגזר עליה עונשא,
 יתקרע, ולא יכיל תהוא עונשא לשלטאה ביה. מנלן,
 מלאה, דהא לאה אתגזר למהוי חולקא דעשו, והיא
 בבעותא אקדימת ליה ליעקב, ולא אתייהבת ליה
 לעשו.

זוהר פרשת ויחי דף רכה ע"ב

יז.

ותאנא, לא חייס קודשא בריך הוא על עלמא, עד
 דאודע לאבהן ובגינייהו עלמא אתברכא. אמר רבי
 יוסי, ודאי הכי הוא, והא אשכחנא מלי בספרא
 דשלמה מלכא, תהוא עלאה, דקרא ליה עיטא
 דחכמתא דכלא.

ורב המנונא, הכי גלי ואמר, דהא אחזיו ליה,
 דיתיר עבדת רחל, דקיימא בפרשת
 אורחין, בכל זמנא דאצטריך עלמא,

מִכְּלֵהוּ. וְרוּזָה דְמָלָה, אָרוֹן וְכַפּוֹרֶת
 וְכְרוּבִים בְּחֹלְקָא דְבְנֵימָן, דְּאֵתִילִיד
 בְּאוֹרְחָא, וְשְׂכִינְתָא עַל כְּלָא:

זוהר פרשת ויחי דף רכח ע"ב

יח.

קִיר, דָּא הוּא אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ, וְדָא שְׂכִינְתָא, כְּמָא
 דְּאֵת אָמַר, (יהושע ג) הִנֵּה אָרוֹן הַבְּרִית אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ.
 קִיר, כְּמָא דְּאֵת אָמַר, (ישעיה כב) מְקַרְקַר קִיר וְשׁוֹעַ.
 קְרַקוּרָא וְנִהִימָא דְקִיר, דְּאִיהוּ אָדוֹן, כַּד אֶתְחַרִּיב בֵּי
 מְקַדְשָׁא, כְּמָא דְּאֵת אָמַר, (ירמיה לא) רַחַל מְבַכָּה עַל
 בְּנֵיהָ, וְהָא אוֹקִימָנָא. וּבְגִין כַּךְ וַיִּסַּב חֲזַקְתָּהוּ פָּנָיו אֶל
 הַקִּיר.

* ספר הזוהר שמות *

זוהר פרשת שמות דף ח ע"ב

יט.

לְגוֹ לְגוֹ מִכָּל אֵינּוֹן הִיכְלִין, אֵית אֶתְר אֶתְר אַחְרָא טָמִיר
 וְגַנִּיז דְּלֵא אֶתִידַע כָּלֵל, וְאֶקְרִי עֵדוֹן. וְלִית מֵאן דְּיִכְיִל
 לְמַנְדַּע בֵּיתָה. וּמְשִׁיחַ אֲגַנִּיז (ס"א יתגלי) לְבַר, סַחְרַנְיָה
 דְּהֵהוּא אֶתְר, עַד דְּאֶתְגַּלִּי לִיה חַד אֶתְר. דְּאֶקְרִי קוֹן
 צְפוּרָה, וְאִיהוּ אֶתְר דְּכָרִיז עָלֶיהָ הֵהוּא צְפוּרָה. דְּאֶתְעַר
 בְּגַנְתָּא דְּעֵדוֹן בְּכָל יוֹמָא.

וּבְהֵהוּא אֶתְר, מְרַקְמֵן דְּיוֹקְנֵין דְּכָל שְׂאֵר עַמִּין,
 דְּאֶתְכַנְשׁוּ עָלֶיהוּ דִּישְׂרָאֵל לְאַבְאָשָׁא לֹוֹן. עָאל בְּהֵהוּא
 אֶתְר, זְקִיף עֵינּוּי, וְחֲזִי אַבְהוֹן, דְּעָאֲלִין בְּחַרְפֵּן בֵּית
 אֱלֹהָא, עַד דְּחָמִי לְרַחֵל (שמות י"ב ע"א) דְּדַמְעָהָא
 בְּאַנְפָּהָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַחֵם לָהּ,
 וְלֵא צְבִיאת לְקַבְּלָא תְנַחוּמִין, כְּמָה דְּאֶת
 אָמַר, (ירמיה ל"א) מֵאֲנָה לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ. כְּדִין.
 מְשִׁיחַ אָרִים קָלִיָּה וּבְכִי, וְאֶזְדַּעֲזַע כָּל גַּנְתָּא דְּעֵדוֹן, וְכָל
 אֵינּוֹן צְדִיקָיָא דְּתַמָּן גְּעוּ וּבְכוּ עֲמִיָּה.

זוהר פרשת שמות דף ח ע"ב

ה.

וְכָל אֵינּוֹן שְׁבַעַה יּוֹמִין יִתְעַתֵּד (ס"א
 יתעטר) בְּאַרְעָא, בְּהֵהוּא ק"ן צְפוּ"ר. בְּאֵן
 אֲתָר. בְּדֶרֶךְ, דָּא קְבוּרַת רַחַל, דְּאִיהִי
 קַיִמָּא בְּפִרְשַׁת אֹרְחִין. וַיִּבְשֶׁר לָהּ, וַיִּנְחֵם
 לָהּ, וּכְדִין תְּקַבֵּל תַּנְחוּמִין, וְתִקּוּם וְתִנְשִׁיק
 לִיהָ.

זוהר פרשת שמות דף י"ב ע"ב

כא.

וּתְקַרָּא אֶת אֵם הַיֶּלֶד. שְׁהֵיִתָּה בּוֹכָה, הִדָּא הוּא
 דְּכָתִיב, (ירמיה ל"א) קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי (ח' ע"א) בְּכִי
 תְּמִרּוּרִים רַחַל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ וְגו', הוּא בּוֹכָה וְאֵם
 הַיֶּלֶד הִיא בּוֹכָה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, לְזִמְנָא דְּאִתִּי מַה פְּתִיב,
 (ירמיה ל"א) בְּבִכִי יְבוֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים וְגו'.

מהו בבכי יבואו. בזכות בכי דאם היילד,
 שהיא רחל, יבואו ויתכנשונו מן גלותא.

זוהר פרשת וארא דף כט ע"ב

כב.

ר' שמעון פתח ואמר, (ירמיה ל"א) קול ברמה נשמע
 נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה וגו'. תא חזי,
 האי קרא אוקמוה בכמה אתרי. והאי קרא קשיא, רחל
 מבכה על בניה, בנהא דרחל יוסף ובנימין הוו ולא
 יתיר, ולאה (כולהו) שית שבטין הוו דילה, אמאי בכת
 רחל ולא לאה.

אלא הכי אמרו פתיב, (בראשית כ"ט) ועיני לאה
 רכות. אמאי רכות. בגין דכל יומא נפקת לפרשת
 ארחין, ושאלת על עשו, והוו אמרין לה עובדוי דההוא
 רשע, ודחילת למנפל בגו עדביה, והות בכת כל יומא,
 עד דאתרכבו עינהא.

וקודשא בריך הוא אמר, אנת בכת בגין תהוא
 צדיקא, דלא תהוי בעדביה דההוא רשע. חייך,
 אחתך תקום בפרשת ארחין, ותבכי על
 גלותהון דישראל, ואת תקום לגו ולא תבכי

עֲלֵייהוּ וְרַחֵל אִיהִי בְּכַת עַל גְּלוֹתֶהוּן
דִּישְׂרָאֵל.

אָבֵל הָאֵי קָרָא, אִיהוּ עַל מַה דְּאָמְרֵן. אָבֵל רָזָא
דְּמַלְתָּה, דְּרַחֵל וְלֵאָה תְּרִי עֲלִמִין גִּינְהוּ. חַד עֲלִמָּא
דְּאֲתַכְסִיָּא, וְחַד עֲלִמָּא דְּאֲתַגְלִיָּא. וְעַל דָּא, דָּא
אֲתַקְבֵּרַת וְאֲתַחֲפִיאת לְגוּ בְּמַעֲרַתָּא וְאֲתַכְסִיאת. וְדָא
קִיִּימָא בְּפִרְשֵׁת אֲרַחִין בְּאֲתַגְלִיָּא. וְכֹלָא פְּגוּוּנָא עֲלֵאָה.
וּבְגִין כִּךְ לָא אָעִיל לָהּ יַעֲקֹב בְּמַעֲרַתָּא, וְלֹא בְּאֲתֵר
אֲחֵרָא, דְּהָא כְּתִיב (בראשית מ"ח) בְּעוֹד כְּבֵרַת אֲרָץ לְבוֹא
אֲפֹרְתָהּ, וְלֹא אָעִיל לָהּ לְמַתָּא. בְּגִין דְּהוּוּ יַדַּע דְּאֲתֵרָהּ
הוּוּ בְּאֲתֵרָא דְּאֲתַגְלִיָּא.

תָּא חֲזִי, כְּנִסְת יִשְׂרָאֵל הֵכִי אֲקַרֵּי, רַחֵל. כְּמַה דְּאֲתֵ
אָמַר, (ישעיה נ"ב) וּכְרַחֵל לְפָנֵי גּוֹזְזִיָּה נְאֻלְמָה. אָמַי
נְאֻלְמָה. דְּכַד שְׁלִטִין שְׂאֵר עַמִּין, קָלָא אֲתַפְסֹק מִינָה,
וְהִיא אֲתַאֲלָמַת.

וְדָא הוּוּ דְּכְתִיב, קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי
תְּמַרְוֵרִים. קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע דָּא יְרוּשָׁלַיִם לְעִילָא. רַחֵל
מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ, כָּל זְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל אֵינּוּן
בְּגְלוֹתָא, אִיהִי מְבַכָּה עֲלֵייהוּ דְּאִיהִי אֵימָא
דְּלֵהוּן. מֵאֲנָה לְהַנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ. מֵאֵי טַעֲמָא.

כִּי אֵינְנוּ. כִּי אֵינָם מְבַעֲרֵי לֵיהּ. אֶלָּא, בְּגִין דְּבִעְלָה
דְּאִיהוּ קוּל, אֶסְתַּלַּק מִינָהּ, וְלֹא אֶתְחַבֵּר בְּהַדָּה.

וְתֵא חַזִּי, לָאוּ שְׁעַתָּא חֲדָא, אִיהִי דְּבַכַת
עַלֵּיהּ דִּישְׂרָאֵל, אֶלָּא בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא
דְּאֵינּוּן בְּגִלוּתָא.

ספר הזוהר ויקרא

זוהר ויקרא דף כ ע"ב

כג.

רַבִּי יוֹסִי פִתַּח וְאָמַר, (ירמיה לא) כֹּה אָמַר יְיָ קוּל
בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי וְגו'. כֹּה אָמַר יְיָ, הָא אוֹקְמוּהָ,
בְּכָל אֶתֶר דְּנִבְיָאָה שְׂרִי לְמַלְלָא, הוּוּ מְלוּי אֶשְׁתַּמּוּדְעָן,
וְהָכָא הָאִי כֹה אָמַר יְיָ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּמָה אָמַר,
קוּל בְּרָמָה נִשְׁמַע.

הַכִּי תַנִּינוּ, דְּבַהֲהוּא יוֹמָא דְּאֶתְחַרְבַּ בִּי מִקְדְּשָׁא
לְתַתָּא, וְיִשְׂרָאֵל אוֹלוּ בְּגִלוּתָא, רִיחִיין עַל צְאוּרִיהוּן,
וַיִּדְיִהוּן מְהֵדְקָן לְאַחֻרָא. וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֶתְתַּרְכַּת מִבֵּית
מְלָכָא לְמִיָּהָר בְּתַרִּיהוּן. בְּשַׁעֲתָא דְּנַחְתַּת, אִמְרַת אִיָּהָר

בְּקִדְמִיתָא וְאַבְכָּה עַל מְדוּרָאִי, וְעַל בְּנֵי, וְעַל בְּעָלִי. כַּד
נִחַתְתָּ, חֶמֶת אֶתְרָהּ חָרִיב, וְכִמָּה דְמָא דְחָסִידֵי אֲתוּשְׁד
בְּגוּוּה, וְהִכְלָא קְדִישָׁא וּבֵיתָא אֲתוּקְד בְּאַשָׁא.

כְּדִין אַרְיִמַת קָלָא, וְאַתְרִגִּישׁוּ עֲלָאִי וְתַתָּאִי, וּמָטָא
קָלָא לְעֵילָא, עַד אֲתַר דְּמַלְכָּא שְׂרִי בֵיה. וּבְעָא מַלְכָּא
לְאַהֲדָרָא עֲלָמָא לְתַהוּ וּבְהוּ, עַד דְּנַחַתוּ פְּמָה אוּכְלוּסִין,
וְכִמָּה מְשַׁרְיִין, לְקַבְלָה וְלֹא קַבְלָה תַנְחוּמִין מְנִייהו. הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב קוּל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחַל
מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ, דְּלֹא קַבְלָה
מְנִייהו תַנְחוּמִים. כִּי אֵינְנוּ: בְּגִין דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא הוּא
סְלִיק לְעֵילָא לְעֵילָא, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח בְּגוּוּה, הֲדָא הוּא
דְכְּתִיב כִּי אֵינְנוּ, וְלֹא כְּתִיב כִּי אֵינָם.

אָמַר לֵיה רַבִּי חַיִּיא, מֵאִי רַחַל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ. אָמַר
לֵיה אוּלִּיפְנָא, דְּהִיא כְּנַסַּת יִשְׂרָאֵל. וְדָא אָנְתוּ דִּיעֶקֶב
וְדָאִי, דְכְּתִיב (בראשית כ"ט) וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל.
וְכְּתִיב, (בראשית כט) וַרַחֵל עֲקָרָה. וְכְּתִיב, הֵתֵם (תהלים
קיג) מוֹשִׁיבֵי עֲקָרַת הַבַּיִת אִם הַבָּנִים שְׂמַחָה.

ספר הזוהר במדבר

זוהר פרשת בלק דף רב ע"ב

נד.

פָּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית לג) וַיֵּשֶׂא אֶת עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה לָּךְ וַיֹּאמֶר
הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת עַבְדְּךָ. תָּא חֲזִי, תְּהוּא
רָשַׁע דְּעָשׂוּ, יְהִיב עֵינָיו לְעֵינָא עַל נָשִׁין, וּבְגִינִיה
אֲתַקִּין תִּיקוֹנוֹי. יַעֲקֹב, שׁוּי שְׁפָחוֹת בְּקַדְמִיתָא, וּבְגִיחוֹן
לְבַתָּר, דְּחָשִׁיבוּ יִתִּיר. לָאָה אַבְתַּרְיִיָּהוּ, וּבְנָהָא לְבַתָּר.
לְבַתָּר יוֹסֵף, וּבְתַרָּה רַחֵל, וְהוּא עֵבֶר לְפָנֵיהֶם.

כַּד סָגִידוּ פְּלִהוֹן, מַה כְּתִיב. (בראשית לג) וַתִּגְשָׁנָה
הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וַיְלַדְיָהּן וַתִּשְׁתַּחֲוֶינָן. וּלְבַתָּר כְּתִיב, וַתִּגַּשׁ
גַּם לָאָה וַיְלַדְיָהּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרַחֵל וְגו'.
וְהָא יוֹסֵף לְבַתַּרְיִיתָא תְּוֹה, וְרַחֵל לְקַמִּיָּה. אֵלָא בְּרָא
טָבָא, בְּרָא רַחִימָא, צִדִּיקָא דְּעַלְמָא, יוֹסֵף,
כִּיּוֹן דְּחָמָא עֵינִיָּה דְּתֵהוּא רָשַׁע מְסַתְּפֵל
בְּנָשִׁין, דְּחִיל עַל אַמִּיָּה, נְפִיק מֵאַבְתַּרָּה,
וּפְרִישׁ דְּרוּעוּי וְגוּפִיָּה, וְכֹסִי עֲלָהּ, בְּגִין דְּלֹא

יִתֵּן הַהוּא רָשַׁע עֵינָיו בְּאֲמִיהָ. כִּמָּה אֶתְסַגֵּי,
שֵׁית אֲמִין לְכָל סֶטֶר, וְחָפָא עָלַהּ, וְלֹא יִכִּיל
עֵינֶיהָ דֶּה־הוּא רָשַׁע לְשִׁלְטָאָה עָלַהּ.

כְּגוֹוְנָא דָא, וַיֵּשֶׂא בְלָעָם אֶת עֵינָיו, עֵינוּ כְּתִיב,
הֵהוּא עֵינָא בִישָׂא (תְרִין עֵינִין הוּי זְקִיף, אֵלֵא בִשְׁעֵתֵא)
דְּבַעָא לְאַסְתְּכַלָּא עַל־יְהוּ. וַיִּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל שׁוֹכֵן
לְשִׁבְטָיו. מַהוּ שׁוֹכֵן לְשִׁבְטָיו. אֵלֵא שְׁבֻטָא דִּי־וֹסֵף הוּהוּ
תַמָּן, וְשְׁבֻטָא דְּבְנֵי־מִינָן. שְׁבֻטָא דִּי־וֹסֵף, דְּלֹא שִׁלְטָא בְּהוּ
עֵינָא בִישָׂא, דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית מֵט) בֵּן פּוֹרֵת יוֹסֵף. מֵאֵן
בֵּן פּוֹרֵת. דְּאֶתְסַגֵּי לְכַסְפָּאָה עַל אֲמִיהָ. בֵּן פּוֹרֵת עָלֵי עֵין,
דְּלֹא שִׁלְטָא בֵּיה עֵינָא בִישָׂא. שְׁבֻטָא דְּבְנֵי־מִינָן, דְּכְתִיב
בֵּיה (דְּבָרִים לֵג) וּבֵין כְּתַפְּיוּ שְׁכָן. וְכְתִיב (דְּבָרִים לֵג) יִשְׁכּוֹן
לְבַטַח. מֵאֵי לְבַטַח. דְּלֹא דְּחִיל מְעֵינָא בִישָׂא, וְלֹא דְּחִיל
מִפְּגַעֵין בִישָׁין.

אֲמַר הַהוּא רָשַׁע, אֲנָא אֲעֵבֵר שׁוֹרָה דָא,
דְּלֹא אֶתְקַיִים, וְאֲנָא אֶסְתַּכַּל כְּדָקָא יָאוֹת.
רַחֵל הוּת תַמָּן, חָמָאת דְּעֵינָא דֶּה־הוּא רָשַׁע
מִשְׁנָנָא לְאַבְאָשָׂא, מַה עַבְדַת. נַפְקַת
וּפְרִישַׁת גְּדַפְהָא עַל־יְהוּ, וְחָפָאת עַל בְּרָהָא.

הִדָּא הוּא דְכָתִיב וַיֵּשָׂא בְלָעָם אֶת עֵינָיו
וַיֵּרָא אֶת יִשְׂרָאֵל. כִּיּוֹן דְחָמָא רוּחַ דְקוּדְשָׁא,
עֵינָא מְשַׁנָּא, מִיד וְתֵהִי עָלֵיו רוּחַ אֱלֹהִים.
עַל מַאן. עַל יִשְׂרָאֵל. דְפָרִישׁ גְּדַפוּי, וְחָפָא
עַלֵיהוֹן. וּמִיד תָּב הֵהוּא רָשַׁע לְאַחוּרָא.

בְּקִדְמִיתָא בְּרָא חָפָא עַל אַמִּיהָ. וְהִשְׁתָּא
אַימָא חָפָא עַל בְּרָא. אִמְר קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, בְּהֵיא שְׁעָתָא דְחָפָא אִיהוּ
עַל רַחֵל אַמִּיהָ, דְלֹא יִשְׁלוּט עֵינָא דְהֵהוּא
רָשַׁע עָלֵהּ, חַיִּיקָ, בְּשַׁעְתָּא דִּיִּיתִי
עֵינָא בִישָׂא אַחֲרָא לְאַסְתְּכֻלָּא
עַל בְּנֵךְ וְעַל בְּנֵי, אִמְךָ תַחְפִּי
עַלֵיִיהוּ. אַתְּ חָפִית עַל אִמְךָ,
אִמְךָ תַחְפִּי עַלֵיִיהוּ. אַתְּ חָפִית
עַל אִמְךָ, אִמְךָ תַחְפִּי עֲלֵךְ.

תמונות ישנות מקבר רחל

והמושכילים יזדהוּרו
בזוהר
 הרקיע
 ומוצדי'קי הרבים
 ככוכבים לעולם ועד
 (דביאל י"ב)

מבית המדרש הגדול של חכמינו
 המפורסם רבי אברהם אבן עזרא ז"ל
 "בהאי תבויא דילך דאיהו ספר זוהר
 יסקון ביה מן גלותא ברחמי".
 מאיר רומניש
 מנחת החבור שליך, ספר זוהר המקודש,
 יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים
 הלא צרות ויסורים וללא צערי חבלי משיח!

כאן,
בקבר רחל
 מתקיימים שיעורים
בזוהר הקדוש
לקרב הגאולה

ספריה הזוהר העולמי
 רחוב נחל מלך 217 א' רמת השרון
 074-784-2431, 054-1360-0915

שיעורים בקבר רחל

בעזרת השם יתברך, ביום שלישי:

שעה 1:30 הרב שלום יהודה גראס אדמו"ר מהאלמין שליט"א
אבדק"ק 'עטרת שפיה', בית שמש.

שעה 1:45 הרב מאיר חיים דיין שליט"א, ראש הכולל.
[נכד הרה"צ חכם רבי יוסף דיין זצ"ל מחורר אר"ץ ומגדולי השיעורים, ולמדי הזוה"ק בקהילת 'אהבה ואהוד' ע"ז].

שעה 2:00 הרב שמואל נתנאל בלום שליט"א
מיה"ק בית שמש תובכ"א (נכד הגר"ק המקובל האלוקי כ"ק אדמו"ר מקאשו רבי רפאל בלום זצוק"ל זצ"א - מחבר ספר 'אור השמים' הנהגת על הזוהר וכתבי האר"ז ועל סידור האר"ז 'קול יעקב' מ' יעקב קאפיל ז"ל - מספר 'כרכות שמים' על הש"ס הראשונים - ושרת 'ביכרות שמים' על ד"ח שו"ע, ועוד).

שעה 2:15 הרב אליהו חיים פלדמן שליט"א, מגיד שיעור.

שעה 2:30 הרב ברוך גולומבו שליט"א

שעה 2:45 ר' יעקב אביטן שליט"א

לאור הלימוד תנאים תפילה מיוחדת עבור כל המתנדבים למפעל הקדוש, ועל כל הלומדים בספר אור הקדוש.
כל המעונין להיות חלק מהמפעל הקדוש ישלח פקס למס. 02-9951300.

להוספת שיעור בקבר רחל הזריז נשכר - כל הקודם אוכה

המתחיל הוא העיקר אמרו לנו זצ"ל: כל הרוצה לזכות ולהיות מן הראשונים שמוסרים שיעורים בכותל המערבי, להתקשר לטלפון כדי שנוכל לארגן משמרות לימוד זוהר במנינים קבועים 24 שעות ביממה מובא בספר'ק ישמח משה - פרשת כי תבא דף ק"ל ע"א, וז"ל: וידוע דלכל דבר יש שלשה חלקים היינו ראש תוך סוף, והנה המתחיל והגומר הוא העיקר, עכ"ל.

להצטרפות ללימוד האהר בקבר רחל

פרטים למילוי למגיד שיעורים בקבר רחל

שם הרב _____	שם _____	רב ומגיד"ש ב- _____
כתובת _____	כתובת _____	עיר _____
טלפון _____	טלפון _____	נייד _____
זמני השיעור ביום _____	שיעור ביום _____	שעה _____

כדי שנוכל לארגן במסודר את השיעורים במנינים קבועים נא למלאות ולשלוח בפקס 02-9951300

נפרסם את פרטי השיעורים המתקיימים, וכן כל הרוצה לקבל את רשימת השיעורים בפקס או באימיל
נא לשלוח בקשה לפקס 02-9951300 או לאימייל hazohar.com@gmail.com